

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/346/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113219659
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6113219659.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Janky Boroškovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: L. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX X. XXX, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, 811 01 Bratislava, Zámocká 36, (za účasti vedľajšieho účastníka do 30. 06. 2016 na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Bratislava, 811 09 Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, 811 01 Bratislava, Zámocká 36), o zaplatenie 1 292,61 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/209/2014-148 zo dňa 08. 04. 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/209/2014-148 zo dňa 08. 04. 2016 v časti, v ktorej uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 212,61 € s 8,75 % úrokom z omeškania ročne všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok) a vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 77,50 € (súdny poplatok) a v sume 585,84 € (trovy právneho zastúpenia) na účet jeho právneho zástupcu, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (tretí výrok), **z r u š u j e a v r a c i a** vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Vo výroku, ktorým okresný súd návrh vo zvyšku zamietol, zostáva rozhodnutie nedotknuté.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie o návrhu žalobcu na zaplatenie sumy 1 292,61 € s prísl. rozhodol tak, že odporcovi (žalovanému) uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (žalovanému) sumu 1 212,61 € s 8,75 % s úrokom z omeškania od splatnosti jednotlivých splátok (prvý výrok).

Vo zvyšku návrh zamietol (druhý výrok).

Odporcovi (žalovanému) uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi (žalobcovi) trovy konania (tretí výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný uzavrel so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) dňa 14. mája 2008 zmluvu o úvere, na základe ktorej mu pôvodný veriteľ poskytol sumu 1 659,70 € (50 000,- Sk), ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť s úrokom 11,75 % ročne v 59 mesačných splátkach po 39,17 € (1.180,- Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27. septembra 2012 postúpil pôvodný veriteľ pohľadávku z úveru žalobcovi, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 16. októbra 2012. Žalovaný ku dňu postúpenia bol v omeškaní 1183 dní. Listom zo dňa 20. októbra 2009 (č. I. 122 spisu) vyzval pôvodný veriteľ žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 138,31 €, s ktorou bol žalovaný v omeškaní. Listom zo dňa 16. októbra 2012 vyhlásil žalobca mimoriadnu splatnosť úveru.

3. Súd prvej inštancie posúdil nárok v súlade s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 39 OZ, § 92 ods. 8 zákona o bankách. Mal za to, že sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah, preto sa vzťah žalobcu a žalovaného spravuje Občianskym zákonníkom. Súd prvej inštancie vzhľadom na vznesenú námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu pre nedodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pri postúpení pohľadávky uzavrel, že nedodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách neznamena neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Na interpretáciu § 92 ods. 8 zákona o bankách aplikoval systematický výklad, ustanovenie sa nachádza v štrnástej časti zákona OCHRANA KLIENTOV A BANKOVÉ TAJOMSTVO. Táto časť zákona vymedzuje predmet bankového tajomstva (§ 91 ods. 1), upravuje prípady jeho prelomenia, ako napríklad oznamovanie informácií o účtoch daňovému úradu (§ 90 ods. 1), iným štátnym orgánom a osobám (§ 91 ods. 4) a podobne. Zaradenie § 92 ods. 8 zákona o bankách do tejto časti zákona je logické, lebo pri postúpení pohľadávky z úveru sa postupník dozvie údaje o klientovi banky - v akej sume si zobral úver, koľko z neho splatil a podobne, teda informácie, ktoré sú predmetom bankového tajomstva. S postúpením pohľadávky banky je tak spojené aj prelomenie bankového tajomstva. Keďže štrnástá časť zákona o bankách upravuje výlučne bankové tajomstvo a možnosti jeho prelomenia, nemožno z hľadiska systematického výkladu dôjsť k záveru, že jej cieľom je upraviť náležitosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky, prípadne jeho platnosť, teda pôsobiť v tomto smere ako právna norma *lex specialis* k úprave obsiahnutej v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tiež teologickým výkladom dospel k záveru, že účelom predmetného ustanovenia je len ochrana bankového tajomstva, ako to vyplýva aj z dôvodovej správy. Novela zákona si nekladie za cieľ upravovať náležitosti, resp. podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Úpravu nemožno vykladať ako úpravu podmienok platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ale len tak, že v rámci prelomenia bankového tajomstva možno pohľadávky banky postúpiť aj inej osobe. Ide výlučne o ochranu bankového tajomstva. Žalobcovi ako postupníkovi žalovanej pohľadávky nemôže byť na ujmu konanie pôvodného veriteľa ako postupcu spojené s nedodržaním zákona. Žalobca nemal možnosť vynútiť od postupcu ich splnenie, alebo ich prípadné nedodržanie zaňho napraviť. Nemožno preto od žalobcu spravodlivo požadovať, aby v danej situácii znášal následky porušenia zákonnej povinnosti pôvodného veriteľa. Pohľadávka bola postúpená v súlade s § 524 a nasl. OZ. Nedodržanie postupu podľa § 62 ods. 8 zákona o bankách nemá za následok neplatnosť zmluvy o postúpení, keďže zákaz takéhoto postúpenia nie je upravený v § 524 a nasl. OZ.

4. Vzhľadom na uvedené mal okresný súd za to, že žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu a nedodržanie postupu ustanoveného v § 92 ods. 8 zákona o bankách z dôvodu nepreukázania odoslania výzvy banky žalovanému neobstoja. Okresný súd, pokiaľ ide o námietku vedľajšieho účastníka, že aj v prípade platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zákon o bankách neumožňuje postúpiť doposiaľ nesplattnú pohľadávku poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/511/2015-246 zo dňa 9. decembra 2015, podľa ktorého zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách uvádza, že ak je klient v omeškani s platením len s časťou svojho záväzku (čo treba zdôrazniť) môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcemu tomuto záväzku (teda celému peňažnému záväzku). Preto nie je dôvodná ani obrana žalovaného a vedľajšieho účastníka na jeho strane, že pôvodný veriteľ nemohol postúpiť na žalobcu časť pohľadávky, ktorá ešte nebola splattná.

5. Žalobca ako veriteľ žalovanej pohľadávky, žiadal zaplatiť posledných 33 splátoč úveru splattných od 20. augusta 2010 do 20. apríla 2013 v sume 1 292,61 €, žalovaný uhradil časť záväzku 4 x 20 €, čo potvrdil aj žalobca. Okresný súd návrh v časti 80 € zamietol a zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 1 212,61 €. Na vzťah aplikoval Občiansky zákonník a v súlade s § 566 ods. 1 OZ čiastočné plnenie peňažného záväzku započítal na sumu uplatnenú v konaní žalobcom, a to v súlade s prejavenu vôľou dlžníka uhradiť danú časť peňažného záväzku. Z dôvodu, že nedošlo k žiadnemu zosplattneniu záväzku žalobcom, keď žalobca nepreukázal, že by zosplattneniu predchádzala výzva žalovanému s upozornením na možnosť zosplattnenia, okresný súd mal za to, že dlh žalovaného je naďalej splattný v pôvodných splátoč dohodnutých v zmluve, teda k 20. dňu v mesiaci, a preto priznal žalobcovi úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 OZ odo dňa nasledujúceho po splattnosti jednotlivých 33 požadovaných splátoč do zaplattenia.

6. O trovách konania okresný súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 3 OSP. Žalobcov neúspech spočíval len v pomerne nepatrnej časti, a preto mu okresný súd priznal plnú náhradu trov konania.

7. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania

začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. V súlade s § 61 CSP stranami v konaní sú žalobca a žalovaný, preto odvolací súd namiesto pôvodného označenia účastníkov navrhovateľ a odporca, ich označuje žalobca a žalovaný.

9. Proti rozsudku podal v súlade s § 204 zák. č.99/1963 Zb. účinného do 30. 06. 2016 (ďalej len OSP) odvolanie v zákonnej lehote žalovaný.

10. Odvolateľ uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne vyložil § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách tak, že nedodržanie v ňom uvedeného postupu nemá za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalovaný poukázal na to, že žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie sumy zo zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a. s., ktorá je Bankou podnikajúcou na základe bankového povolenia proti žalovanému. Zmluva je svojou povahou bankovou zmluvou.

11. Žalovaný namietal nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá nespĺňa podmienky na postúpenie pohľadávky v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedostatok aktívnej legitímácie postupníka. Nebolo preukázané, že právny predchodca žalobcu - banka, zaslala žalovanému výzvu pred postúpením pohľadávky, a keďže táto podmienka nebola splnená, nebolo preukázané platné postúpenie pohľadávky. Zákon vyžaduje pre platné postúpenie pohľadávky banky súčasne splnenie oboch podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ich splnenie žalobca nepreukázal, z toho dôvodu je postúpenie pohľadávky uplatnené návrhom neplatné v zmysle § 39 OZ. Navyiac banka nemôže postúpiť pohľadávku, ktorá nie je splatná. Z ust. § 92 ods. 8 ZoB jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto (rozumej záväzku v omeškaní) peňažnému záväzku, banka teda môže postúpiť iba splatnú časť peňažného záväzku a celý záväzok až po jeho predchádzajúcom zosplatnení, nie dlh, ktorý ešte nie je splatný. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok v napadnutej časti potvrdiť. Uviedol, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 210/01, podľa ktorého sa dlžník v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej existencie, tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/133/2013, a teda žalobca preukázal aktívnu legitímáciu. Ust. § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky, účelom ustanovenia je len úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok. Doručenie písomnej výzvy bankou dlžníkovi nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Navyiac dlžník bol v čase postúpenia pohľadávok v omeškaní po dobu viac ako rok. Žalobca poukázal na výzvu zo dňa 20. 10. 2009, ktorou v konaní preukazuje, že právny predchodca žalobcu splnil všetky povinnosti, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB ukladá, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy a zároveň bol v omeškaní viac ako 90 dní.

13. Odvolateľ k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu uviedol, že žalobca sa odvoláva na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Obo 210/2001 z 11. 06. 2003, avšak toto nie je možné aplikovať na situáciu, kde postupcom je banka, ktorá je okrem ust. § 524 a nasl. OZ povinná dodržiavať aj zákon lex specialis a to zákon o bankách. Aj podľa názoru Ústavného súdu SR treba skúmať aj platnosť samotnej zmluvy o postúpení pohľadávky. Poukázal na rozsudok Krajského v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/792/2015, NS SR sp. zn. 1Cdo 76/2007, podľa ktorého zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá v rozpore s ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatným právnym úkonom (§ 39 OZ). Zároveň poukázal na neplatnosť ustanovenia bodu 19.13. uvedeného vo VOP, ktoré je v rozpore s kogentným ust. § 92 ods. 1 ZoB, na ktoré nebol žalovaný ani upozornený a je zakomponované do formulárových VOP. Odvolateľ vo vyjadrení zdôraznil, že nestačí predložiť výzvu na plnenie, je potrebné preukázať,

že túto výzvu skutočne aj zaslal žalovanému, o čom žalobca žiadny dôkaz nepredložil. Nepreukázal tak odoslanie, resp. doručenie výzvy, a teda aktívnu legitímáciu.

14. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu odvolateľa zotrval na tom, že relevantným oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky je bez ďalšieho založená aj aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku platnosť zmluvy o postúpení. Poukázal na to, že § 524 Občianskeho zákonníka neodkazuje na ust. § 92 ods. 8 ZoB. Ust. § 92 ods. 8 ZoB nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Ustanovenie nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, ale administratívnu zodpovednosť postihnutelnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 ZoB. Banka alebo pobočka zahraničnej banky môže zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje, ust. § 89 ods. 1 ZoB. pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne, pričom ust. § 92 ods. 8 ZoB nevylučuje odchýlku. Žalobca uviedol, že v súlade s ust. § 89 ods. 1 ZoB banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona, alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje, alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Nakoľko toto ustanovenie umožňuje sa odchyliť od ustanovení daného zákona, mohli si zmluvné strany dohodnúť postúpenie odchyľne od predmetného zákona, a to vo VOP, tak ako to dohodli v bode 18.14., na ktorú odkazuje článok 1 ods. 7 zmluvy o splátkovom úvere. Poukázal na uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02. 05. 2017, podľa ktorého takáto dohoda je podľa § 89 ods. 1 ZoB prípustná.

15. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 pís. b), c) CSP zrušil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP) ani na jeho zmenu (§ 388 CSP) a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že suma, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania je nárokom zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0304600857 uzatvorenej dňa 14.05.2008 medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO 00151653 (bankou) a žalovaným. Ide o spotrebiteľskú zmluvu.

17. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu odvodzuje od Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE zo dňa 27.09.2012, uzatvorenej medzi ním ako postupníkom a Slovenskou sporiteľňou a.s. ako postupcom, ktorou boli na žalobcu ako postupníka postúpené pohľadávky. Oznámením o postúpení pohľadávky datovaným dňa 16.10.2012 adresovaným žalovanému mu banka ako postupca oznamuje, že svoju pohľadávku vykazovanú voči nemu vo výške 2 587,25 € s príslušenstvom zo zmluvy o úvere č. 3046008577 postúpila na EOS KSI Slovensko, s.r.o. (na žalobcu) ako postupníka, že k postúpeniu došlo na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok.

18. Žalovaný namietal pred súdom prvej inštancie nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, z dôvodu neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá bola uzatvorená v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z.. V odvolaní namietal žalovaný, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec a následne nesprávne rozhodol, keď žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1 212,61 €, keď zle vyhodnotil aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní, zmluva o postúpení pohľadávky je v rozpore s § 39 OZ, nakoľko nespĺňa predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky, žalovanému nebola pôvodným veriteľom doručená výzva na splnenie jeho záväzku, nebolo preukázané, že výzva bola doručená a žalovaný napriek výzve zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku aspoň 90 dní. Zároveň odvolateľ mal za to, že banka nemôže postúpiť nesplátnú pohľadávku.

19. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie časti žalovanej sumy na tom, že žalobca je vecne aktívne legitímovaný, preukázal na základe zmluvy o postúpení pohľadávky prechod práv z jeho právneho predchodcu na žalobcu. Súd prvej inštancie námietku nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu pre nedodržanie § 92 ods. 8 ZoB ohľadom postúpenia pohľadávky posúdil ako nedôvodnú, keď vyložil dotknuté ustanovenie zákona tak, že nedodržanie v ňom uvedeného neznamená neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.

20. Aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009).

21. Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ ide o stanovenie podmienok pre postúpenie pohľadávok banky alebo pobočky zahraničnej banky na tretiu osobu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách je vo vzťahu k ustanoveniu § 524 Občianskeho zákonníka upravujúceho postúpenie pohľadávky právnou normou *lex specialis*, ktorá sa uplatní prednostne a že dodržanie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 ZoB pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky v prípade, ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú má voči klientovi je predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej pobočky na tretiu osobu.

22. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta. Uvedené ustanovenie nehovorí o tom, že by banka nemohla postúpiť pohľadávku na iný subjekt z neukončeného úveru, uvedené ustanovenie to nevylučuje, vždy musí však ísť o úver „nesplácaný“ a zároveň pri postúpení musia byť dodržané limity o ochrane bankového tajomstva stanovené pre takýto prípad zákonom o bankách. Z uvedeného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť pohľadávku voči dlžníkovi tretej osobe až po splnení zákonných podmienok, t.j. omeškanie dlžníka s plnením peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 dní napriek písomnej výzve na plnenie (podľa odvolacieho súdu časť druhej vety za bodkočiarkou uvedeného ustanovenia sa vzťahuje len na možnosť banky postúpiť pohľadávku aj napriek jej čiastočnej úhrade v prípade ak omeškanie klienta presiahlo jeden rok, nemá však vplyv na povinnosť banky písomne vyzvať dlžníka na plnenie). Účelom uvedeného ustanovenia je ochrana klientov pred postúpením pohľadávky pred splnením na subjekty, ktoré nepodliehajú dohľadu národnej banky. Záonné predpoklady na vznik práva postúpiť pohľadávku musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Postúpenie pohľadávky napriek nesplneniu zákonných podmienok predstavuje postup v rozpore so zákonom, ktorý má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok (vo vzťahu k tejto pohľadávke) podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie je špeciálnou úpravou vo vzťahu k všeobecnej úprave postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku. Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, že predmetné ustanovenie má charakter len ochrany bankového tajomstva.

23. Povinnosťou banky (právneho predchodcu žalobcu) pred postúpením pohľadávky bolo písomne vyzvať dlžníka (žalovaného) na splatenie peňažného záväzku a pre platné postúpenie pohľadávky sa zároveň vyžaduje, že klient je viac ako 90 kalendárnych dní po výzve v omeškaní so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. V konaní bolo potrebné preukázať doručenie takejto výzvy žalovanému a zároveň následné omeškanie 90 dní, ako zákonného predpokladu pre následné platné postúpenie pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 Co 429/2016, 17 Co 792/2015). Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nesprávne vyložil a mal za to, že nedodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nemá za následok neplatnosť zmluvy. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno vykladať tak, že ide len o úpravu výnimiek z bankového tajomstva a nie zákonných predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky.

24. Postupník, ktorému banka pohľadávku postúpila je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku aspoň 90 dní. V prípade pohľadávky banky (ako to bolo aj v tomto prípade) je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách pohľadávka za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky na plnenie potom, čo bol klient banky je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase pred

postúpením pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo Zákon o bankách, a aj keby boli zákonodarcom stanovené za účelom ochrany bankového tajomstva, ide o zákonné podmienky postúpenia pohľadávky, pri porušení ktorých právny úkon postúpenia pohľadávky porušuje zákon, a je preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný.

25. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že „listom zo dňa 20. októbra 2009 (č. I. 122 spisu) vyzval pôvodný veriteľ žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 138,31 Eur, s ktorou bol žalovaný v omeškaní. Listom zo dňa 16. októbra 2012 vyhlásil navrhovateľ mimoriadnu splatnosť úveru.“ Z uvedeného zisteného skutkového stavu uvádzaného súdom prvej inštancie nie je možné pre nedostatok dôvodov zistiť, na základe čoho súd prvej inštancie dospel k skutkovému záveru, že listom zo dňa 20. októbra 2009 (č. I. 122 spisu) vyzval pôvodný veriteľ žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 138,31 Eur a či mal za to, že výzva bola doručená žalovanému. Uvedené skutkové zistenie je vzhľadom na vyššie uvedené podstatné pre rozhodnutie vo veci.

26. Odvolací súd pre úplnosť pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu v odvolaní, že pri postúpení pohľadávky dochádza k založeniu aktívnej legitímácie postupníka, a to oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky, pričom žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 210/01 udáva, že správne súd prvej inštancie skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu. Odvolací súd udáva, že neexistuje žiadny právny dôvod, ktorý by umožňoval stanoviť výnimku zo základných princípov týkajúcich sa absolútnej neplatnosti právneho úkonu, i v prípade postupovania pohľadávok na tretie osoby. Aj zmluva o postúpení pohľadávky, ako každý iný právny úkon musí vyhovovať všetkým zákonným podmienkam platnosti. Treba uviesť, že česká judikatúra, kde právna úprava o postúpení pohľadávky je doslovne totožná s právnou úpravou platnou na území Slovenskej republiky zaujala stanovisko, že predpokladom právnej účinnosti postúpenia pohľadávky je oznámenie tohto postúpenia dlžníkovi podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dlžník je až od tohto okamihu povinný plniť postupníkovi, ako svojmu veriteľovi s tým, že pokiaľ mu postúpenie pohľadávky oznámi samotný pôvodný veriteľ - postupca, nemá povinnosť nič preukazovať a dlžník je povinný postupníkovi plniť bez ohľadu na to, či je zmluva o postúpení pohľadávok platná, takýmto plnením záväzok dlžníka zaniká. Od tejto situácie, však je nutné odlišovať stav, ako v posudzovanej veci, kedy k splneniu záväzku voči avizovanému postupníkovi nedôjde a jeho zaplatenie sa stane predmetom súdneho sporu, v takomto prípade je potom nutné v rámci skúmania aktívnej legitímácie na vymáhanie pohľadávky riešiť aj otázku platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, kedy v dôsledku jej neplatnosti k zmene v osobe veriteľa nemôže dôjsť. Len platná zmluva o postúpení pohľadávok totiž môže mať za následok zmenu v osobe veriteľa, keď veriteľ (postupník) nadobúda nie len postupovanú pohľadávku, ale spolu s ňou tiež aktívnu vecnú legitímáciu k jej uplatneniu (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 21.5.2003, č.k. 32Odo 293/2002 - uverejnený v zbierke rozhodnutí a stanovísk NS ČR pod č. 16/2004). Odvolací súd s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 12. 2011, sp. zn. 6 Cdo 42/2011 udáva, že je potrebné odlíšiť, keď súd nemá v rámci procesného rozhodnutia o zámene účastníka v priebehu konania hodnotiť právne úkony na základe ktorých došlo k tvrdenému prechodu práv z hľadiska ich platnosti, a to preto, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotnoprávnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej - posúdiť, či podľa hmotného práva skutočne k prechodu alebo prevodu práv a povinností došlo.

27. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vo veci nesprávne rozhodol, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, tým že nesprávne vyložil ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a nedostatočne odôvodnil rozhodnutie, keď z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné zistiť, na základe akej úvahy zhodnotil súd prvej inštancie vykonané dokazovanie, keď zistil, že: „listom zo dňa 20. októbra 2009 (č. I. 122 spisu) vyzval pôvodný veriteľ žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 138,31 Eur“ a či mal teda súd prvej inštancie za to, že výzva bola doručená žalovanému a na základe akej úvahy. Uvedené skutkové zistenie je podstatné pre rozhodnutie vo veci.

28. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresný súd v novom konaní opätovne vec prejedná. Rozhodnutie odôvodní v súlade s § 220 ods. 2 CSP, uvedie tiež z ktorých tvrdení a dôkazov vychádzal pri zistení skutkového stavu, akou úvahou sa riadil pri zistení skutkového stavu (vrátane skutkového zistenia, či došlo/nedošlo k doručeniu výzvy žalovanému zo dňa 20.10.2009 a kedy), ako vec právne posúdil. V súlade s § 391 ods. 2 CSP súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom

odvolacieho súdu, tak ako je uvedený vyššie (ustanoveniu § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.), vzhľadom na to, že ide o zmluvný vzťah v súlade s § 52 a nasl. OZ posúdi súd prvej inštancie aj prípadnú priateľnosť/nepriateľnosť zmluvných dojednaní, ak by mali mať vplyv na rozhodnutie vo veci, (vrátane všeobecnej zmluvnej podmienky bod 18.14, t.j. ujednanie o súhlase klienta s postúpením pohľadávky, keďže žalobca na ňu poukazuje).

29. V súlade s § 396 ods. 3 OSP rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov konania v novom rozhodnutí.

30. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).